

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2023 • TREĆE TROMESEČJE • TRANSEVROPSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Armands je bio zamoljen od strane 95-godišnje žene da joj povрати kuću koja je bila nacionalizovana od strane sovjetskih vlasti, i da je pretvori u Adventističku crkvu u Letoniji (28. strana).

CRNA GORA

4 Živo čudo / 1. jul

6 Pas ga je spasao / 8. jul

SRBIJA

8 Internet misionar / 15. jul

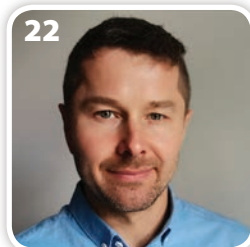
10 Neodlučni student / 22. jul

POLJSKA

12 Novi način za pronalaženje supruge / 29. jul

14 Škola za Bertu / 5. avgust

16 Dobijanje slobodne subote u Poljskoj / 12. avgust

- 18 Oslobađanje zatvorenika / 19. avgust
- 20 Iskušavanje oca, iskušavanje Boga / 26. avgust
- 22 Od dilera droge ... | 2. septembar
- 24 ... Do adventističkog vođe | 9. septembar

LETONIJA

- 22 Bez izlaza / 16. septembar
- 24 Verom protiv svega / 23. septembar
- 30 Trinaesta subota: Iz natprirodnog | 30. septembar
- 31 Misionski kutak
- 31 Budući projekti Trinaeste subote
- 32 Mapa

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Transevropskoj Diviziji (TED) u kojoj se nalazi 22 države: Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Kipar, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Mađarska, Island, Irska, Letonija, Litvanija, Severna Makedonija, Crna Gora, Holandija, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska, Velika Britanija.

U ovoj diviziji živi 207 miliona ljudi uključujući 88.273 vernika Hrišćanske adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 2.346 ljudi.

Ovog tromesečja projekti Trinaeste subote biće sprovedeni u dve države ove divizije. Sredstva će biti upotrebljena za misionске aktivnosti namenjene deci i njihovim porodicama, tj. izgradnji centra uticaja u glavnom gradu Letonije, Rigi. Centar će se koristiti za sastanke izviđača, boravak školske dece nakon nastave, za časove

stranih jezika, i okupljanja tokom letnjeg raspusta. Roditelji će moći da učestvuju u klubu zdravlja, a ljudi iz lokalne sredine će moći da dolaze na tretmane fizikalne masaže, zdravstvene nege, u frizerski salon i lokal za hemijsko čišćenje i pranje veša. U Crnoj Gori će sredstva biti upotrebljena za renoviranje zgrade omladinskog kampa koji služi kao dom za izviđače, centar duhovnog razvoja mladih u Zelenici na obali mora.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojim duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za dva projekta Transevropske divizije:

- Izgradnju centra uticaja u Rigi u Letoniji
- Renoviranje omladinskog kampa u Zelenici u Crnoj Gori

Živo čudo

CRNA GORA | 1. jul

Milanka

Majka je redovno išla na lekarske preglede u Crnoj Gori u prvih šest meseci trudnoće. Lekar nije primetio ništa neuobičajeno.

Ali ono što majka i lekar nisu znali je da se kod malog Voje razvila urođena mana 27 dana nakon začeća. Njegova kičma se nije pravilno razvijala u donjem delu. Imao je otvor na kičmenom stubu. Deo njegove kičmene moždine je prolazio kroz otvor, i ti nervi su bili okruženi balonom. Voja je imao spinu bifidu, rascep kičmenog stuba.

Nakon određenog vremena majka je otišla na sledeći lekarski pregled. Lekar je tom prilikom ustanovio da beba na leđima ima balon veličine 15 centimetara u prečniku.

Majka je bila hospitalizovana. Lekarka je otvoreno rekla da bebini izgledi nisu dobri, da će beba najverovatnije umreti ili biti teško onesposobljena i preporučila je indukovani porođaj da bi se trudnoća što pre prekinula.

Narednog dana, u petak, lekarka je uradila ultrazvuk i otkrila da Voja ne može da pokreće noge.

Narednog dana bila je subota, dan za odmor, ali ne i za majku. Plakala je ceo dan. Te noći je od iscrpljenosti najzad zaspala prvi put za tri dana.

U nedelju se majka probudila i zapitala da li je sve to bio ružan san. Onda se svega setila i opet počela da plače. Kroz suze je govorila Bogu:

„Bože, Ti si svemogući i veliki Bog“, rekla je. „Možeš sve. Probudio si iskru života u mom Voji. Ti si svedok svega što se dešava. Ako odlučiš da ga uzmeš, neće mi biti lako, ali prihvaću to. Ako je to volja Tvoja, pomiriću se s tim. Ali ako ga prepustiš meni, molim Te, učini ga zdravim. Šta god da odlučiš, ja ću prihvatiti. Samo budi ovde, i ne dozvoli da se desi bilo šta bez Tvoje dozvole. U ime Božje molim Te. Amin.“

Nakon izgovorene molitve mir je ispunio majčino srce.

Bila je nemoćna, a njena jedina nada bila je Bog. Verovala je da će Bog učiniti ono što je bilo najbolje. Ali neizvesnost je bila teška.

Bog je poslao tračak nade već tog dana popodne. Doktorka je primetila da je Vojina bešika bila puna. To je bio pokazatelj da organizam radi. Deca sa oštećenim kičmenim stubom obično imaju prazne bešike.

Posle 10 dana provedenih u bolnici, majka je otpuštena. Kao da je lekarka želela da kaže: „Pustite je. Neka bude volja Božja.“

Nedugo zatim, majka se vratila u bolnicu. Doktorka je želela da vidi da li su se Vojine noge pokretale. Majka i otac su se molili pre nego što su otišli u bolnicu, i molili su se dok su čekali rezultate.

Dok je lekar radio ultrazvuk, Vojine noge su bile nepokretne. Prošlo je pet minuta, deset minuta, petnaest minuta. Noge su i dalje bile mirne, a majka i otac su se molili.

„Bože, molimo Te, pokaži nam svoju moć još jednom“, molila se majka. „Uteši nas. Učini da beba pomera noge.“

Posle 20 minuta beba je počela da pokreće i desnu i levu nogu. Majka i otac su bili presrećni! Vratili su se kući da sačekaju 20. mart, dan kada se očekivalo da će se beba roditi.

Lekarka je upozorila da će beba najverovatnije biti mrtvorodena. Ali majka je znala u svom srcu da je Bog odlučio da podari Voji život. U mesecu koji je prethodio datumu porođaja neprestano se molila.

Neposredno pre porođaja opet se molila. „Dragi Bože, za nekoliko minuta ću saznati da li si odlučio da Voji daš život ili smrt. Još jednom Te molim za njegov život. Ali ne moja volja da bude, nego Tvoja volja. Zahvaljujem Ti u Isusovo ime, Amin.“

Porođaj se odigrao veoma brzo. Bog je dao snagu majci. Smejala se i plakala od radosti kad je čula kako Voja plače.

Dečakov život nije bio lak. Proveo je veći deo svog detinjstva sa lekarima i na fizikalnoj terapiji. Ali lekari kažu da je on živo čudo. Dečak za koga su mislili da neće preživeti, sada je visok, snažan tinejdžer koji voli da trči i skače.

„Bog je učinio čudo za našeg Voju“, kaže majka Milanka. „Voja vozi bicikl i igra fudbal bez ikakvih fizičkih problema. Hvala Bogu za sve što je uradio za moju porodicu i mene.“

Voja je bio učenik srednje adventističke škole u Novom Sadu, u Srbiji, koja je otvorena uz pomoć darova Trinaeste subote priloženih u trećem tromesečju 1997. godine. Dar Trinaeste subote koji su ljudi dali pre više od 25 godina pomaže Voji i drugoj deci da danas stiču adventističko obrazovanje.

Vojina porodica je zahvalna za darove Trinaeste subote. Oni će pomoći da se izgradi novi izviđački kamp u Crnoj Gori gde će Vojina mala sestra i druga deca

U vezi sa pričom

- Dodatne informacije o Voji možete pročitati u dečijem misionom časopisu.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionске informacije

- Poruka adventista sedmog dana je prvi put propovedana na Balkanskom poluostrvu 1880. godine, kada je A. Sifrid otišao u Skoplje, u Severnu Makedoniju, kao predstavnik Britanskog i inostranog biblijskog društva.
- Petar Todor je bio prvi adventistički propovednik rođen u Jugoslaviji, koji je radio u svojoj zemlji. On i njegov suprugа kršteni su u Aradu, u Rumuniji, 1900. godine. Tri godine kasnije na konferenciji u Klužu, u Rumuniji, izabran je da služi kao biblijski radnik i naredne godine poslat je da kao pastor radi u Srbiji.

moći da steknu saznanja o divnom Bogu koji odgovara na molitve. 🌍

Hvala vam što ste planirali da velikodušno prinesete darove Trinaeste subote.

Pas ga je spasio

CRNA GORA | 8. jul

Sekule

Stariji čovek je ljutito pogledao 21-godišnjeg adventistu koji je došao da održi dogovoreno biblijsko proučavanje sa njegovim sinom.

Njegov 16-godišnji sin nije bio kod kuće da primi biblijsku lekciju, u glavnom gradu Crne Gore, Podgorici.

„On je moj jedini sin“, rekao je otac Sekuli. „Nemam nikoga u svom životu osim njega. Ceo život sam ga čekao. I želim da saznam nešto o tebi. Jesi li ti iz neke sekte?“

Sekule je hteo da odgovori da on nije deo sekte već adventista sedmog dana. Međutim, bio je uplašen.

„Mi nismo sekta“, rekao je. „Mi smo hrišćani koji veruju u Isusa Hrista i Svetog Duha, i samo želimo da pomognemo vašem sinu da razume osnovna verovanja Biblije. Vaš sin neće naučiti ništa loše.“

„Ne želim da se pridružuje bilo kakvoj sekti“, otac je ljutito rekao. Tada je izgovo-

rio pretnju od koje se Sekuli zaledila krv u žilama.

„Ako neko odvede mog sina u pogrešnom smeru, ubiću ga da bi odbranio čast svoje porodice.“

To su bile ratne devedesete godine, i bivši Sovjetski Savez i Jugoslavija su bili razbijeni na nekoliko manjih zemalja, a Sekule i drugi adventisti su koristili svaku priliku da šire biblijske lekcije.

Nakon ovog neugodnog susreta, Sekule se borio sa Bogom nedelju dana. Bio je zabrinut šta će se dogoditi kada se ponovo vrati u taj stan, da li će opet naići na onog čoveka? Njegovi strahovi su svakodnevno rasli. Šestog dana, kleknuo je pred Bogom i rekao: „Ja sam smrtno uplašen. Ne znam šta će se desiti. Jedino rešenje je da se tamo ne vraćam, ali to zapravo nije rešenje, jer obećao sam njegovom sinu da ću doći. Treba mi Tvoja pomoć. Molim Te pomozi.“

Sutradan je ponovio molitvu, uzeo biblijske lekcije, i napustio svoj dom. Dok se kretao do zgrade, prošao je kroz park u kome se skupljao čopor pasa lualica. Najveći pas je napustio čopor i pošao za Sekulom.

„Beži!“, Sekule je rekao. „Odlazi!“ Pas je napravio nekoliko koraka unazad, ali onda ga je ponovo počeo slediti.

Pas je čekao ispred prve stambene zgrade koju je Sekule posetio, a onda ga je pratio do sledeće.

Kada je Sekule došao pred zgradu u kojoj je imao neprijatno iskustvo sa ocem onog mladića, pas ga je pratio uz stepeni-

ce. Ovo je bio prvi put da ga je pas sledio do stanova u zgradi. Sekule je shvatio da je Bog pokušavao da ga ohrabri. „Uz tog psa nema potrebe da se plašiš?“ Činilo se da Bog kaže. „Poslaću i anđela da te zaštiti ako zatreba. Ovaj pas je vidljiv dokaz Mog prisustva. Ono što ne možeš da vidiš je da sam postavio zaštitu oko tebe.“

Sekule se ohrabrio. Kada su stigli do vrata stana, rekao je psu: „Sačekaj tu!“

Pas je napravio nekoliko koraka unazad i poslušno ga gledao. Sekule je pozvonio.

Otac je otvorio vrata. Kad je video Sekulu, pobesneo je i povikao: „Ali ti si...“, a onda je ugledao psa i vratio se korak unazad. Udahnuvši, rekao je mirnijim glasom: „Moj sin je odlučio da ne proučava više biblijske lekcije, i zalupio vrata.“

Kada je Sekule izašao iz zgrade, pas je otišao u suprotnom pravcu. Nikada više nije video tog psa.

Prošlo je oko 10 godina, a sin onog neprijatnog čoveka postao je poznat pevač u Crnoj Gori. Jednom je u intervjuu za medije govorio o svojoj veri. Rekao je: „Ja sebe smatram vernikom, ali verujem drugačije u odnosu na našu tradicionalnu veru.“

Kada je Sekule čuo te reči, njegovo srce se ispunilo radošću. Znao je da je Bog iskoristio biblijske lekcije na slavu svog imena.

Sekule ne zna šta se kasnije događalo sa sinom. Prestao je da peva i ne živi više u Crnoj Gori. Ali Sekule jedno zna: Bog štiti one koje šire jevanđelje.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi novi izviđački kamp u Sekulovom zavičaju u Crnoj Gori, gde će deca i mladi moći da stiču saznanja o Bogu. 🌍

Hvala vam što planirate da priložite veliku dar Trinaeste subote.

U vezi sa pričom

- Crna Gora je od 2006. godine nezavisna država, a njen glavni grad je Podgorica.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionски cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Jedno od najstarijih stabala u Evropi nalazi se u Baru, na obali Jadranskog mora, i ima više od 2.000 godina. Obim ovog stabla masline je oko 10 m.
- Skadarsko jezero je najveće jezero na Balkanu i jedan je od najvećih rezervata ptica u Evropi, u kome živi oko 270 vrsta ptica. Ono takođe predstavlja i važnu stanicu za ptice selice. Posetioци mogu videti dalmatinske pelikane, male kormorane, rode, čaplje, ibise i sokolove.

Internet misionar

SRBIJA | 15. jul

Nemanja

Kako je biti onlajn misionar? „Može da bude zastrašujuće“, rekao je Nemanja, koji ima 25 godina.

Jedan mladić je napisao da mu preti zao duh. Zao duh, koji se poistovetio sa bogom, rekao je da je ubijao druge ljude.

„Možeš li da se moliš za mene?“, upitao je mladić Nemanju.

Nemanja je organizovao onlajn molitvenu grupu od 10 ljudi, i oni su se molili. Dva dana kasnije, mladić je izrazio svoju zahvalnost. „Juče su napadi duha bili manji, a danas ih uopšte nije bilo“, napisao je on.

Mladić se pridružio jednoj Nemanjinoj onlajn grupi za proučavanje Biblije. „Bog mu je pomogao“, rekao je Nemanja.

Druga Nemanjina grupa za proučavanje Biblije, grupa za žene, primila je poruku od žene po imenu Tamara, koja je iz Beča, iz Austrije. Napisala je da silno želi da učestvuje u službi pričešća, večere Gospodnje, ali nije znala gde da ide. Nakon objavljivanja poruke u grupi pisala je direktno Nemanji da pita u koju crkvu da ode. „To je jednostavno“, uzvratilo je Nemanja. „Čitajte Bibliju i molite se i Bog će vam reći šta da radite.“

Tamara je ljubazno odgovorila da je već čitala Bibliju i molila se. Nemanja joj je poslao materijal za proučavanje Biblije i nekoliko svojih objava na Instagramu.

„Hvala“, napisala je Tamara. „Ali ja i dalje nisam pronašla odgovor.“ Zatražila je pomoć i treći put.

Ovog puta Nemanja je odgovorio: „Predlažem da idete u Hrišćansku adventističku crkvu.“

Tamara nije bila zadovoljna odgovorom i odlučila je da poseti drugu crkvu. Međutim, kada je stigla blizu crkve, nije mogla da nađe mesto za parkiranje. Vozila se ukруг ali nije mogla da pronađe slobodno mesto.

Dok je Nemanja listao Instagram, primetio je da ne može da pronađe mnogo postova sa informacijama o adventistima sedmog dana na srpskom, svom materijem jeziku.

Pitao se: „Zašto naša crkva nije dobro predstavljena na Instagramu?“

Onda se zapitao: „Zašto neko ne uradi nešto povodom toga?“

Sledeće pitanje koje mu je došlo na um bilo je: „Zašto ne bih ja uradio nešto povodom toga?“

Dakle, Nemanja je započeo onlajn službu i danas ima više od 5.000 pratilaca na Instagramu širom sveta uz dodatne učesnike na još dve društvene platforme. Pored postavljanja poruka o adventističkim verovanjima na društvenim mrežama, Nemanja nadgleda proučavanja 10 malih biblijskih grupa od 20-30 ljudi na Instagramu.

U protekle dve godine kršteno je najmanje 10 mladih, a nekoliko njih studira teologiju na adventističkom fakultetu u glavnom gradu Srbije, Beogradu.

Dok je tako kružila oko crkve u Beču, jedna žena adventistkinja, koja se nalazila oko 500 kilometara daleko u Bosni i Hercegovini, primetila je Tamarin početni post u kom traži pomoć u ženskoj grupi za proučavanje Biblije.

„Tamara“, napisala je žena. „Evo adrese crkve u Beču, tamo će se u subotu održati pričešće.“

Tamara je bila iznenađena. „Dugo sam tražila parking mesto i bila sam veoma žalosna“, odgovorila je. „U tom trenutku sam primila vašu poruku.“

Otišla je u Adventističku crkvu na obred Večere Gospodnje te subote. Sada se priprema za krštenje.

Jedne večeri dok se Nemanja spremio da legne, došla mu je jedna misao na um: „Ti treba da se moliš za Aleksu.“ Aleksa je prihvatio istinu nakon što se pridružio grupi za onlajn proučavanje Biblije, ali se nije krstio. Onda je napustio grupu, rekavši: „Znam istinu, ali želim slobodno da živim svoj život.“

Nemanja je odlučio da se pomoli te noći. Izneo je vrlo jednostavnu molitvu: „Molim te, Bože, dotakni njegovo srce. Amin“, rekao je.

Sledećeg dana Aleksa je napisao: „Osećam kao da Sveti Duh dodiruje moje srce.“

Nemanja je bio zadivljen. To je bilo upravo ono za šta se molio. „Bilo bi lepo da je napisao: Želim da se vratim u grupu“, rekao je Nemanja. „Ali on je napisao da doživljava upravo ono za šta sam se molio. Posle toga se ponovo pridružio grupi.“

Još jedan mladić je aktivno kritikovao adventiste na društvenim mrežama. Nemanja mu je napisao: „Zašto ne biste pročitali *Veliku borbu*?“ „U redu, pokušaću“, odgovorio je mladić.

Pročitao je celu knjigu Elen Vajt za jednu noć. Sledećeg dana je rekao: „Izgleda da postajem adventista.“ Prihvatio je činjenicu da Adventistička crkva poučava biblijsku istinu. Sada se sprema za krštenje.

Nemanja je stekao adventističko obrazovanje koje je finansirano darovima Trinaeste subote.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionke postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionka priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionki cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionke informacije

- Osnivanjem Jugoslavije posle Prvog svetskog rata 1918. godine, osnovana je i Jugoslovenska unija u Novom Sadu, a kasnije, 1925. godine, preseljena je u Beograd, glavni grad Srbije.

Kao tinejdžer išao je u adventističku srednju školu u Novom Sadu, koja je počela svoju rad uz pomoć darova Trinaeste subote prikupljenih u trećem tromesečju 1997. godine. 🌐

Hvala vam na velikodušnim darovima Trinaeste subote koji vrše snažan uticaj na mnogo života, tokom mnogo godina.

Neodlučni student

SRBIJA | 22. jul

Stanislav

Nakon što je kao tinejdžer predao svoje srce Isusu, Stanislav je postao veoma aktivan u svojoj matičnoj crkvi u Srbiji. Propovedao je često, ali misao da postane pastor nikada nije dolazila u njegov um.

Tada mu je lokalni propovednik predložio da ode na jednomesečni misionijski kurs pod nazivom: „Jedan mesec za Isusa“.

Stanislav nije hteo da ide. Događaj je bio organizovan za mlade, a on je imao blizu 40 godina. Odmahnuo je samo glavom. Ali pastor nije prihvatio ne kao odgovor.

„Biće zanimljivo“, nastavio je pastor. „Ne, neću da idem“, uzvratilo je Stanislav. „Ako ne želiš da ideš zbog sebe, idi zbog crkve“, odgovorio je pastor.

Stanislav je nevoljno otišao.

Na njegovu žalost, samo je jedna osoba bila starija od njega na tom misioniskom seminaru. Borio se da se uklopi sa mladima. Ali pastor, koji je bio u organizaciji celokupnog događaja, zainteresovao se za njega.

„Trebalo bi da ideš na naš adventistički fakultet u Beogradu“, rekao je pastor. „Ne, ja sam prestar“, odgovorio je Stanislav. „Osim toga, godinama nisam išao u školu. Teško bi mi bilo sada da učim.“

Ali pastor je bio veoma ubedljiv. On je sa toliko žara pozivao Stanislava da su obojica na kraju zaplakali.

„U redu“, konačno je rekao Stanislav. „Ali ako odem na fakultet, izgubiću posao. Ja nemam novac da platim školarinu, a nemam ni ušteđevinu.“

„Bog će se pobrinuti za to“, ohrabrio ga je pastor. Stanislav je obećao da će se moliti i postiti – i to je i uradio.

Uskoro su počele da se dešavaju određene stvari. Kada je na njegov auto naleteo drugi automobil, pomislio je: „Možda je ovo znak da treba da idem na fakultet.“

Zatim je igrao fudbal sa mladima. Dok je trčao po loptu, natrčao je na drvo koje se nalazilo pored igrališta i povredio se. Pomislio je: „Možda je ovo drugi znak.“

Dok se kasnije odmarao napolju, nešto mu je upalo u oko, i ono se zatvorilo. Pomislio je: „Ovo je definitivno znak. Samo da mi bude malo bolje, i onda ću otići.“ Potom je ogluveo na jedno uvo.

Molio se: „U redu, Bože. Ovo je Tvoja volja. Ići ću. Neću ni čekati na kraj misioniskog seminaru u odmaralištu.“ U tom trenutku kao da je začuo glas: „Da li bih ti Ja to uradio?“

Pomislio je: „To je dobro pitanje. Čak i ako bi bila Božja volja da idem, verovatno ne bi to uradio na ovaj način.“ Ostao je do kraja misioniskog seminaru u odmaralištu.

Kasnije je otišao na fakultet, ali nije bio ubeđen da je dovoljno dobar za pastora. Pomislio je: „Verovatno ću pasti na prijemnom ispitu.“ Međutim, položio je.

Onda je pomislio: „Dobro, ali siguran sam da neću uspešno proći na razgovoru kada me budu pitali o mom životu i motivima.“ Molio se: „Bože, molim te, skloni ovu čašu od mene. Ali neka bude volja Tvoja, a ne moja.“

Stanislav je prošao intervju i bio primljen na fakultet. Nije imao dovoljno novca da pokrije školarinu. Nije imao dobre ocene u srednjoj školi, i bio je siguran da mu niko neće pomoći u njegovim finansijskim potrebama.

Ali na njegovo iznenađenje, novac se slivao na njegov račun pošto je dobijao čiste desetke. Nije znao odakle je novac dolazio, ali je bilo dovoljno da pokrije sve njegove troškove.

Ispiti su bili posebno zastrašujući. Tokom prve godine Stanislav je bio posebno zabrinut za ispit iz teologije. Jednostavno nije imao vremena da se priprema za taj ispit, nakon što je bio zamoljen da pored svog posla u internatu obavlja i posao nekoliko studenata koji su ranije otišli.

Stanislav je uspeo da nauči samo trećinu gradiva.

Molio se: „Bože, znaš da nisam ovo namerno uradio. Učinio sam najbolje što sam mogao. Treba mi Tvoja pomoć.“

Kada je počelo polaganje ispita, utvrdio je da su sva pitanja bila zasnovana na gradivu koje je učio! Lako je položio ispit.

Taj dan je za Stanislava bio prekretnica. Shvatio je da treba da ostane na fakultetu i studijama. Stanislav je bio jedan od prvih studenata fakulteta koji je primao punu stipendiju.

Kad je nekada nevoljni student teologije razgovarao sa časopisom Adventistička misija, bio je na samo nekoliko sedmica od diplomiranja.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Srbi su imali značajnu ulogu u prvoj misiji odlaska na mesec. Tri srpska naučnika su bila uključena u Apolo projekat. Uz to, Mihajlo Pupin je bio jedan od osnivača Međunarodnog Savetodavnog Komiteta za Aeronautiku, što je kasnije postalo NASA.

„Od nekada lošeg učenika, sada sam na fakultetu dobijao čiste desetke, što je poprilično dobro“, kaže 41-godišnjak.

„Bog je to učinio. Nikada to ne bih mogao bez Njega.“ 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ste priložili pre tri godine, jer su pomogli da se otvori nova crkva na periferiji grada Beograda, u kome je Stanislav studirao teologiju.

Novi način za pronalaženje supruge

POLJSKA | 29. jul

Zbignjev

Zbignjev je počeo ozbiljno da se moli za suprugu kada je završio teološke studije u tada komunističkoj Poljskoj. Smatrao je da je potrebno da ima dobru suprugu ako želi da bude dobar pastor.

Ubrzo nakon diplomiranja, crkvene vođe poslale su Zbignjeva i još desetak diplomaca u jugoistočnu Poljsku da od vrata do vrata nose reč jevanđelja. Jugoistočni region je bio daleko od Zbignjevovog doma na severu. Mladi su nastojali da zadovolje potrebe ljudi dok im nude hrišćanske knjige i biblijska proučavanja.

Zbignjev i njegovi prijatelji su se podelili po parovima. Krećili su zidove, čistili dvorišta, pomagali starijim osobama u vezi sa nabavkom namirnica i lekova. Neki ljudi nisu mogli da veruju u to da mogu da dobiju besplatnu pomoć. Svake večeri, mladi su držali biblijska proučavanja.

Jednog dana, Zbignjev i njegov saputnik, Jarek, pokucali su na vrata kuće u mestu Lesko. Padala je jaka kiša. Tamni

oblaci sakrili su sunce i hladnoća je ispunila vazduh. Mnogi ljudi nisu otvarali svoja vrata.

Nakon kucanja, pojavila se žena od oko 40 godina.

„Ko ste vi?“, upitala je. „Zašto ste pokucali na moja vrata?“

Zbignjev i Jarek su joj odgovorili da su hrišćani i da žele da joj ponude literaturu o Isusu.

„Ja sada nemam vremena“, odgovorila je žena. „Pitaću svog supruga da li želi da razgovara sa vama.“

Zatvorila je vrata baš kao i njene komšije. Zbignjev se pitao da li će se vratiti. Vratila se posle nekoliko minuta.

„Moj muž se ne oseća dobro i ne želi da razgovara“, rekla je ona. „Ali volela bih da se upoznam sa vama i saznam više o Isusu. Možete li ponovo doći?“

Mladići su se dogovorili da narednog dana ponovo dođu. Kada su sutradan pokucali na vrata, žena ih je pozvala u svoju dnevnu sobu. Tu je sedelo oko 10 ljudi. Bili su željni da čuju šta će mladići govoriti o Isusu.

Među ljudima u prostoriji bila je i mlada devojka po imenu Maja. Neko vreme je već sama čitala Bibliju. Ona se takođe molila za

dobrog i vernog supruga. Mladi momci u njenom gradu su pušili i pili, a ona je želela supruga koji bi bio veran Bogu i oslobođen od raznih zavisnosti.

Nakon sastanka, Maja je rekla ženi koja ju je pozvala na proučavanje: „Zbignjev će biti moj suprug!“

Ubrzo nakon sastanka, Zbignjev je pozvao Maju na biblijska proučavanja u drugom gradu oko 100 kilometara dalje od mesta u kome su bili. Ona je otišla, i njih dvoje su počeli da se druže i dopisuju. Godina je bila 1986, mnogo pre pojave mobilnih telefona i elektronske pošte.

Sledeće godine, 1987, evanđelista Mark Finli održao je evanđeosku seriju predavanja u severnom lučkom gradu Gdanjsku, poznatom po štrajkovima radnika i sindikatu Solidarnost. Zbignjev je pozvao Maju da prisustvuje predavanjima. Svake večeri ona je među 1.200 drugih ljudi dolazila na proučavanja da bi slušala o Isusu u prepunj bioskopskoj dvorani.

Na poslednjem predavanju, Maja je odlučila da preda svoje srce Isusu putem krštenja.

Danas su Zbignjev i Maja u braku 35 godina i imaju dve odrasle ćerke Maju i Nataliju. Zbignjev nije samo pastor nego i profesor na fakultetu, crkveni vođa i redovni govornik na TV i radio kanalu Nada. On se divi kako je Bog uslišio njegove i Majine molitve da jedno u drugome pronađu dobrog bračnog druga.

„Moja porodica je sa krajnjeg severa Poljske, a moja supruga je došla sa krajnjeg juga. Bilo bi nemoguće sresti se bez božanske intervencije.“

On smatra da je literalni evangelizam imao ključnu ulogu u njihovom braku.

„Uvek kažem mladim studentima na fakultetu da moraju biti veoma oprezni kada idu od vrata do vrata, jer će možda naći ženu svog života!“ 🌍

U vezi sa pričom

- Znajte da pored rada na poljskom kanalu Nada, Zbignjev radi kao direktor svetske misije u Poljskoj uniji; profesor je teologije na fakultetu, i član uređivačkog odbora poljske adventističke izdavačke kuće. Njegov bivši saputnik Jarek, Jaroslav Džigilevski, predsednik je Zapadne poljske oblasti Hrišćanske adventističke crkve.
- Posetite veb-sajt poljskog kanala Nada: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Da ojačamo adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrisćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionске informacije

- Godine 1888, adventistički radnici J. Lauban i H. Škubović došli su iz Krima (Rusija) u severnu Poljsku. Njihov trogodišnji boravak u Poljskoj je rezultirao osnivanjem prve Adventističke crkve.

Hvala vam za darove koje ste priložili Trinaeste subote 2017. godine, koji su pomogli u osnivanju televizijskog studija i kanala Nada u Poljskoj (Hope Channel).

Zbignjev je redovan govornik na ovom televizijskom kanalu.

Škola za Bertu

Berta

Berta je bila uzbuđena kada je čula da je prva škola adventista sedmog dana bila otvorena u Poljskoj.

Ona je bila učiteljica i tražila je posao. Želela je da predaje deci u adventističkoj školi.

Međutim, postojao je problem. Adventistička škola se nalazila u blizini glavnog grada Poljske, Varšave, daleko od njenog doma u Krakovu.

„Ovo nije posao za mene“, pomislila je tužno Berta.

Onda je jedan njen prijatelj neočekivano počeo da joj priča o adventističkoj školi. „Možda bi mogla da se prijaviš da tamo predaješ“, rekao je prijatelj.

„Ne, predaleko je“, odgovorila je Berta.

Činilo se realnijim da potraži posao u Krakovu. Onda joj je drugi prijatelj spomenuo ovu adventističku školu.

„Čuo sam za ovu adventističku školu“, rekao je prijatelj. „Možda bi želela da se prijaviš da tamo radiš kao učiteljica.“ Nakon što joj je drugi prijatelj spomenuo adventističku školu, Berta se zapitala da li Bog možda pokušava da joj kaže nešto o tome.

Molila se: „Bože, šta da radim? Da li da ostanem u Krakovu, ili da idem u ovu školu?“

Berta je odlučila da se prijavi za dva učiteljska posla — u državnoj školi u Krakovu i u adventističkoj školi nadomak Varšave.

Ponovo se molila. „Ići ću u prvu školu koja odgovori na moju molbu za posao“, rekla je u molitvi. „Bože, to ću protumačiti kao Tvoju volju.“

Pitala se koja će škola najpre odgovoriti na njenu molbu. Da li će to biti državna škola ili adventistička?

Adventistička škola je prva odgovorila. „Hvala vam na interesovanju za našu školu i mesto učiteljice“, glasio je odgovor. „Molimo vas da dođete na razgovor za posao.“

Berta se zabrinula. Imala je 16-godišnjeg sina Jakova. Svi njegovi prijatelji bili su u Krakovu, i škola mu je bila u Krakovu. Da li bi bio voljan da se preseli u drugo mesto?

Za Bertu je bilo veoma važno da Jakov prihvati njenu odluku da napuste dom i presele se u drugo mesto.

Berta se ponovo molila. Odlučila je da pruži Jakovu mogućnost izbora, boravak kod rođaka u Krakovu ili odlazak sa njom u novo mesto i školu.

Jakov nije oklevao.

„Majko, hajde da krenemo zajedno“, rekao je dečak. „Idemo zajedno. Želim da budem sa tobom.“

Berta je bila iznenađena i zadovoljna. Njegove reči su izgledale kao poslednji pokazatelj da je Bog vodio njen put. Na kraju krajeva, dva prijatelja su potpuno neočekivano razgovarala s njom o prijavlivanju u adventističku školu. Zatim, adventistička škola je imala prednost u odnosu na državnu time što je prva odgovorila na njenu molbu za posao. Sada je njen sin tinejdžer bio voljan i srećan što će se preseeliti sa njom u novi dom.

Ona je prihvatila posao.

Danas je Berta direktorka adventističke osnovne škole, koja se nalazi na kampusu adventističkog fakulteta nadomak Varšave. Ona ne sumnja da ju je Bog doveo u ovu školu.

Upravo je pre neki dan njen sin izjavio da je donela pravu odluku. Rekao je da nije imao adventističke prijatelje u Krakovu, a dečaci sa kojima se družio nisu bili zainteresovani za crkvene aktivnosti. Ali sada ima mnogo prijatelja adventista i aktivan je u crkvi.

„Mama, donela si dobru odluku da dođemo ovde“, rekao je. „Tako mi je drago što se nalazimo na ovom mestu.“

Berti je drago što se sve upravo tako dogodilo. Bog ju je doveo u školu, i ona je srećna. „Zbog Njega sam ovde“, kaže ona. 🌍

Hvala vam za vaše misionske darove Subotne škole koji potpomažu obrazovanje adventista sedmog dana širom sveta.

U vezi sa pričom

- Vrtić i osnovna škola nalaze se na kampusu adventističkog teološkog fakulteta Potkova Lesna na 40 km od Varšave. Otprilike polovina učenika koja pohađa ovu školu potiče iz neadventističkih porodica.
- U ovoj školi je bio zbrinut veliki broj ukrajinskih izbeglica, koji su prebegli iz svojih domova usled rata u Ukrajini.
- Više informacija o ovoj školi možete naći na web-sajtu: bit.ly/Poland-school.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1900, Nemač po imenu H. Šmic počeo je da propoveda u Varšavi. Kako nije znao poljski, išao je od kuće do kuće, čitajući imena porodica na vratima. Kad bi naišao na nemačko prezime, pokucao bi. U samo nekoliko meseci organizovana je prva crkva sa članovima koji su govorili nemački..

Dobijanje slobodne subote u Poljskoj

POLJSKA | 12. avgust

Rišard

Svi studenti su prisustvovali nastavi subotom u komunističkoj Poljskoj. Ali Rišard nije.

Nekako je uvek uspevaao da položi svoje ispite. Ali onda je dobio novog profesora.

„Odustani od studija“, rekao je prijatelj. „Dobili smo novog strogog profesora koji ti neće dati slobodnu subotu. Samo spakuj svoje stvari i idi kući.“

Rišard nije bio uznemiren. „Ne, neću spakovati svoje stvari i otići kući“, rekao je. „Prvo ću se pomoliti svome Gospodu. Objasniću Mu svoju situaciju i zatražiti Njegovo vođstvo.“

Dok se Rišard molio pre susreta sa novim profesorom, dva moguća scenarija su mu bila u mislima o tome šta će se dogoditi.

U jednom scenariju, profesor bi odbacio njegov zahtev da bude oslobođen od nastave subotom, rekavši: „Nije važno u šta veruješ. Moraš da prisustvuješ mojim časovima subotom.“ U drugom scenariju, profe-

sor bi rekao: „Molim te, sedi. Želim nešto da ti kažem.“

Rišard je otišao kod profesora i predstavio se.

„Ja sam vernik Adventističke crkve“, rekao je. „Crkva adventista sedmog dana je protestantska crkva. Verujemo u Isusa. Trudimo se da živimo kao On i Njegovi učenici. Njima je subota bila sveta, a i meni takođe. Dakle, bojim se da neću moći da pohađam vaš predmet subotom.“

Rišard je tiho čekao odgovor profesora. Profesor je rekao: „Molim te, sedi. Najpre, poslušaj moju priču.“

Profesor je rekao da je pre mnogo godina oputovao u Sjedinjene Države na godinu dana, na pripravničko stažiranje nakon što je doktorirao.

„Nisam tamo nikoga poznavao“, rekao je. „Kada je moj avion sleteo, pomislio sam: Gde li ću biti smešten?“ Na moje iznenađenje, među svim studentima, doktorantima, koji su zajedno sa mnom bili u avionu, jedna porodica je baš mene izabrala još na aerodromu i odvela me do svoje kuće.

Pozvali su me da živim kod njih i da se kod njih hranim. Kada sam hteo da im plativim, odbili su.“

Živeo sam sa tom porodicom cele godine.

„Kada sam se vratio u Poljsku, razmišljao sam na koji način bih mogao da se odужи ovim ljudima. Kako da pokažem svoju zahvalnost za ono što su uradili za mene?“, rekao je profesor.

„Uopšte nisam znao šta bih mogao da uradim. Sada, kada sam čuo da si protestant, a oni su bili protestanti, oslobodiću te od nastave subotom.“

Rišard je bio zapanjen i zadivljen divnim vestima. Ko bi pomislio da će Bog godina-ma ranije poslati protestantsku porodicu u Sjedinjenim Državama njegovom budućem profesoru, da bi on posle toliko godina otvorio put svom studentu da slobodno svetkuje subotu kao adventista sedmog dana u komunističkoj Poljskoj?

Rišardov prijatelj je pogrešio. Profesor ga je oslobodio od nastave subotom. Rišard nikada nije morao da prisustvuje časovima subotom.

Kada je polagao završni ispit, pitanja su bila tako jednostavna da mu se činilo da se profesor potrudio da mu olakša polaganje ispita.

Danas je Rišard Jankovski predsednik Hrišćanske adventističke crkve u Poljskoj. Nikada nije zaboravio kako mu je Bog pomogao da svetkuje subotu na fakultetu.

„Video sam kako nas Bog vodi čak i kada izgleda da nema izlaza“, kaže on. „Isus kaže: 'Ja sam vrata kroz koja se uvek može naći izlaz u teškim situacijama.'“

U Jevanđelju po Jovanu 10,7-9, Isus kaže: „Tada im reče Isus opet: Zaista, zaista vam kažem: Ja sam vrata k ovcama. Svi koliko ih god dođe pre Mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušaju. Ja sam vrata; ko uđe kroza Me spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći.“ 🌍

Hvala vam za darove koje ste priložili Trinaeste subote 2017. godine koji su potpomogli osnivanje televizijskog kanala Nada u Poljskoj.

Rišard je redovan govornik na tom televizijskom kanalu, lokalnoj grani internacionalnog TV kanala Nada (Hope Channel International).

U vezi sa pričom

- Posetite veb-sajt televizijskog kanala Nada: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.

Važne činjenice

- Ime „Poljska“ („Polska“ na poljskom) potiče od imena plemena Polanie, što znači „ljudi koji žive na otvorenim poljima“.
- Grad Varšava je bio skoro potpuno uništen tokom Drugog svetskog rata, a obnovljen je uz pomoć slike Bernarda Belota iz 14. veka kao vizuelnog vodiča. Dakle, grad danas više liči na grad iz 14. veka nego na grad iz 20. veka.
- U Poljskoj se prezimena razlikuju po rodovima. Dečak će dobiti prezime koje se završava na „čki/cki“ a devojčica na „čka/cka“. Na primer, ako si žensko, a prezime tvog oca je Kovalski, tvoje prezime biće Kovalska.
- Poznata kao „Majka moderne fizike“, Marija Kiri je rođena kao Marija Sklodovska u Varšavi. Zajedno sa svojim suprugom, Francuzom Pjerom Kirijem, otkrila je radijum i polonijum. Ona nije bila samo prva žena koja je osvojila Nobelovu nagradu, već je bila i prva osoba i jedina žena koja je osvojila Nobelovu nagradu dva puta, i jedna je od samo dvoje ljudi koja je uspela da osvoji Nobelovu nagradu za dve naučne oblasti.
- Poljski inženjer Ignjaci Lukasjevič izumeo je prvu modernu uličnu lampu 1853. godine. Jedna ulica u Varšavi još uvek koristi lampe koje je napravio Lukasjevič.

Oslobađanje zatvorenika

POLJSKA | 19. avgust

Rišard

Kristofer je bio veoma razočaran kada je otišao sa svojom suprugom na evanđeoski sastanak u Poljskoj. Supruga mu je rekla da je propovednik uvek pokazivao kratak video-snimak u okviru prezentacije, ali ovaj put on to nije učinio. Kristofer je bio veoma uznemiren.

Kod kuće je vikao na svoju ženu. To je bila za nju poslednja kap koja je prelila čašu. „Sutra ću otići i povesti decu sa sobom“, rekla je. „U ovoj kući nikada se nije čulo ništa pozitivno sa tvoje strane.“

Pre nego što je uveče legla u krevet, pogledala je žalosno u Kristofera. „Nikad nisam čula da se moliš“, rekla je. „Zašto se ne moliš Bogu? Samo On može da promeni tvoje srce.“

Kristofer je opsovao svoju suprugu i otišao u krevet. Ali nije mogao da zaspi. Kasnije te noći, ustao je, otišao u kuhinju i počeo da razgovara sa Bogom. „Ne znam da li postojiš, ali ja sam veoma loša osoba“, rekao je on. „Povredio sam svoju dragu suprugu i decu, pijem alkohol. Ja ne želim da živim ovako. Da li mi možeš pomoći?“

Razgovarao je sa Bogom 30 minuta. Ali nije čuo odgovor. Ujutru je Kristofer otišao

autobusom na posao. U autobusu je sreo prijatelje, i počeli su da razgovaraju. Oni su uvek koristili psovke, i ovaj razgovor nije bio izuzetak. Ali, po prvi put, Kristoferu se nije svidelo njihovo izražavanje.

Pitao se šta mu se događa.

Na poslu, njegovi saradnici i on bi udružili svoj novac kao i obično za piće posle posla. Ali Kristofer ovog puta nije pio. Umesto toga, otišao je pravo kući. „Gospode, zaustavi moju suprugu da ne ode“, molio se.

Njegova supruga je već bila spakovala tri kofera i bila spremna da krene sa decom. „Dušo, daj mi još jednu priliku“, rekao je. „Možemo li početi iz početka?“

Ona je zastala. „Dobro, daću ti još jednu priliku“, kazala je.

Sledećeg dana, Kristofer je otišao kod propovednika koji je držao evanđeoske sastanke.

Između dva dima cigarete rekao je: „Želim da se krstim. Moja supruga planira da se krsti u petak i želim da joj se pridružim.“

Propovednik je znao da Kristofer verovatno nikada ponovo ne bi tražio da se krsti ako ga sad odbije. Molio se u sebi: „Gospode, šta bi Ti uradio da te Kristofer ovo pita?“

„Znam, pušim“, Kristofer je rekao. „Ali dajem reč da ću prestati u petak.“

U petak je rekao: „Pastore, nisam pušio od jutros.“ Propovednik se pitao šta da radi. Razmišljao je o tome šta će članovi crkve misliti. Odlučio je da rizikuje. Krstio je Kristofera zajedno sa suprugom.

Propovednik se pitao šta će se desiti sledeće. Nije morao dugo da čeka. Nedugo zatim, Kristofer mu se poverio da je kao mladić upadao u nevolje sa zakonom. Rekao je da želi da iznese svoje životno iskustvo drugim mladićima u zatvoru.

Propovednik je bio rođen u porodici adventista sedmog dana, i nikada nije imao

bilo kakav kontakt sa zatvorenicima. Nije znao šta da radi.

„Ne brini“, rekao je Kristofer. „Ja mogu pitati upravnika zatvora da dozvoli posetu.“

„U redu, ići ću sa tobom“, rekao je sveštenik.

U sebi se molio: „Molim Te, Bože, pomoz mi. Ja ne znam kako da se ponašam u razgovoru sa zatvorenicima.“

Upravnik zatvora je govorio čvrsto i direktno. „Imate jednu priliku“, rekao je propovedniku.

„Ako je vaša propoved dosadna i neko vam kaže da prestanete, ne možete ponovo doći.“

Propovednik se još usrdnije molio. „Gospode, ovo je težak izazov za mene“, rekao je on. „Pomoz mi.“

Na dan kada je propoved trebalo da se održi, mladići su ušli u prostoriju noseći identičnu odeću. Izgledali su nezainteresovano. Propovednik je to osetio i pomislio da treba odmah da promeni svoju planiranu propoved.

„Prijatelji“, rekao je, „znate li zašto sam došao danas ovde?“ Pokazao je prema Kristoferu.

„Zato što je ovaj čovek bio kao vi kada je bio tinejdžer. Kristofere, možeš li doći?“

Kristofer je ustao. „Prijatelji, ja vas razumem“, rekao je. „Živeo sam ovde. Nisam bio baš dobar tinejdžer. Činio sam loše stvari. Jednom sam pokušao da pobegnem iz ovog zatvora i pogledajte ovo“ – zavrnuo je rukav košulje da pokaže ožiljke koje je zadobio u pokušaju da izvrši samoubistvo. „Ali, hvala Bogu, neko mi je spasao život. Danas sam došao da sa vama podelim dobre vesti.“

Kada budete pušteni iz zatvora, možete da radite ono što ste činili ranije ili da promenite svoj život i živite za Boga. Pozivam vas da izaberete Boga.“

Posle tog dana, Kristofer i propovednik mnogo puta su posetili zatvor. Čak ih je i ekipa poljske televizije pratila unutra, a mladi zatvorenici su rekli ekipi: „Tako smo zahvalni adventistima što su nas posetili. Oni su nam doneli Biblije. Nikada ranije nismo imali Bibliju. Učimo o Isusu, spaseњу, oproštenju i mogućnošću da započnemo novi život.“

U vezi sa pričom

- Posetite veb-sajt TV kanala Nada u Poljskoj: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionke postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionka priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Da ojačamo adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionke informacije

- Za vreme Drugog svetskog rata okupacione nemačke vlasti zatvorile su Poljsku uniju i zabranile crkvene aktivnosti. Sva crkvena imovina je konfiskovana, a subotno bogoslužje se često održavalo u tajnosti.

Reči zatvorenika su ispunile Kristofera i propovednika radošću.

„Ovo nam je bilo veoma važno“, kaže propovednik, Rišard Jankovski. „Bog nam može dati novi život. Nije važno šta ste uradili, On je dao Kristoferu novi život, i On može i vama dati novi život.“ 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ste velikodušno priložili 2017. godine. Oni su pomogli da se izgradi televizijski studio i kanal Nada u Poljskoj. Propovednik iz ove priče, Rišard Jankovski je danas predsednik Hrišćanske adventističke crkve u Poljskoj i redovni je govornik u emisijama na ovom kanalu.

Iskušavanje oca, iskušavanje Boga

POLJSKA | 26. avgust

Rišard

Otac je vozio kola po noći u Poljskoj sa svojim sinom tinejdžerom Tomašom.

Dok su putovali, govorio je o neverovatnim iskustvima koja je imao sa Bogom na putu.

„Kad vozim auto i dogodi se da se auto pokvari, Bog mi obično pomaže“, rekao je otac. „Ili mehaničar pritekne u pomoć, ili neko zastane da mi pomogne, ili mi se auto pokvari u blizini automehaničarske radionice.“

Tomaš je slušao oca bez vidljive reakcije na svom licu.

Posle nekog vremena, otac i sin su se zaustavili na benzinskoj stanici.

Kada je otac pokušao ponovo da pokrene motor, nije uspeo. Sada je Tomaš imao vidljivu reakciju na svom licu. Nasmešio se. „Vidi, oče“, rekao je. „Sada možemo da testiramo ono o čemu si govorio. Da li ti Bog zaista pomaže kada imaš problema sa automobilom?“

Otac je otišao kod žene zadužene za benzinsku stanicu.

„Imate li slobodnog mehaničara?“, upitao je.

„Da li se šalite?“, odgovorila je žena. „Sada je 11 sati uveče. Rezervišite sobu u hotelu i probajte ujutro.“

Otac je odmahnuo glavom. „Ne“, rekao je. „Moram da pokažem svom sinu kako Bog vodi moj život.“

Otac je izašao iz auta i pozvao mehaničara koji mu je pomagao oko automobila nedelju dana ranije.

Mehaničar je odmah pretpostavio šta nije u redu sa autom. Ali otac nije mogao da razume njegovu uputstva o tome kako da popravi auto i, uostalom, nije imao nikakav alat sa sobom.

Tomaš je izašao iz auta dok je otac razgovarao telefonom. „Oče“, rekao je, „tamo je grupa mehaničara koji imaju problem sa svojim automobilom i čekaju neki rezervni deo. Možda bi oni mogli da pogledaju naš auto.“

„Pozovi ih“, rekao je otac.

Mehaničari su došli i popravili auto za pet minuta.

Otac je bio zadovoljan.

„Tomaš, jel vidiš kako Bog radi?“, rekao je sa osmehom.

Onda se zahvalio mehaničarima, platio im, i dao knjigu o Bogu. Mehaničari su se zahvalili ocu i otišli, svi, osim jednog. Ostao je poslednji.

„Prepoznajem vas“, rekao je. „Oh?“, odgovorio je otac, malo zbunjeno. „Mnogi ljudi liče. Možda ste me pomešali sa nekim drugim koji liči na mene.“

„Ne“, insistirao je čovek. „Prepoznajem vas. Video sam vas na Vaskršnjem programu u Adventističkoj crkvi.“

Otac se setio tog programa u kome je učestvovao. Služio je kao vođa omladine u Adventističkoj crkvi u Poljskoj u to vreme.

„Da, to sam bio ja“, rekao je otac.

„Bio sam nekad adventista sedmog dana“, kazao je čovek. „Ali to više nisam.“

Otac je dobro pogledao čoveka sa saosećanjem na svom licu. „Nije slučajno što smo ovde i što sam imao problem sa autom. Tako smo mogli da se sastanemo i razgovaramo.“

Otac se pomolio sa čovekom i dao mu knjigu o Bogu. Onda su se razišli.

Otac, čije je puno ime Rišard Jankovski, ne zna šta se desilo sa tim čovekom. „Ali siguran sam da nas Bog vodi na čudesne načine kada Ga sledimo“, kaže on. 🌐

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ste velikodušno priložili 2017. godine. Oni su pomogli da se osnuje televizijski kanal Nada u Poljskoj. Propovednik iz ove priče, Rišard Jankovski, danas je predsednik Hrišćanske adventističke crkve u Poljskoj i redovni je govornik u emisijama na ovom kanalu.

U vezi sa pričom

- Posetite veb-sajt TV kanala Nada u Poljskoj: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Da ojačamo adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Poljska je najveći izvoznik čilibara na svetu.
- Pački testenina je poljski slatkiš u obliku kuglica punjen slatkim filovima, slično žele krofnama. Tradicionalno se služi pred Vaskrs. Neki hrišćani se prepuštaju ovoj poslastici da bi potrošili jaja, mleko i puter pred Veliki post. Poljaci pojedu milione pačkija samo na ovaj dan.
- Nikola Kopernik bio je poljski astronom i matematičar. Njegova heliocentrična teorija prva je govorila da se planete okreću oko Sunca, a ne obrnuto.
- Pierogi (Piroške) je poljska verzija testenina i jedno je od najprepoznatljivijih poljskih jela u svetu.

Od dilera droge...

POLJSKA | 2. septembar

Marek

Matej i Martin bili su Marekovi najbolji drugovi u školi. Ako bi u školi izbila tuča, uvek su ista tri tinejdžera bila kriva: Matej, Martin i Marek.

Danas je Matej mrtav; Martin je proveo sedam godina života u zatvoru; a Marek je bivši diler droge koji služi kao vođa za mlade u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi u Poljskoj.

Šta se dogodilo?

Marek je odrastao u hrišćanskoj porodici u južnoj Poljskoj. Doživeo je težak udarac u osamnaestoj godini kada ga je napustila devojka. Dve sedmice je proveo u kući, samo je ležao i plakao. Konačno, odlučio je da se moli: „Bože, želim da se ona vrati.“ Međutim, ništa se nije desilo. Onda se molio: „Bože, ne želim da se budim jer je sve tako bolno.“ I dalje se ništa nije događalo.

Marek je prestao da se moli i postao je ateista. Počeo je da koristi drogu. Onda je njegov prijatelj Martin odlučio da prodaje drogu i pozvao je Mareka da mu se pridruži.

Marek je ubrzo postao uspešan u prodaji droge, koju je takođe počeo da uzima.

Smatrao je: „Ovo je sjajno. Zarađuješ mnogo novca, a stalno se zabavljaš!“

Prošle su dve godine. Marek nije mogao nikoga da pronađe da mu se pridruži na velikoj zabavi u novogodišnjoj noći. Bio je to veliki praznik jer je svet ulazio u 2000-tu godinu. Tako je Marek, koji je imao 21 godinu, odlučio da poseti svoju babu.

Te noći zatekao je sebe kako pomno posmatra Isusovu sliku u domu svoje bake. Mislio je: „Čak i ako ne verujem u Boga, Isus je bio stvaran. On je bio na Zemlji. Ove godine, mi proslavljamo 2.000 godina od Njegovog rođenja.“

Misli su mu se vratile na to kako je čitao Bibliju kao dečak. Setio se da je Biblija opisivala Isusa kao dobru osobu koja se lepo ophodila prema ljudima. Pomislio je: „Isus je bio dobar. Jesam li ja dobar?“

U tom trenutku začuo je glas: „Da, dobar si. Ti si dobar koliko sam i ja.“

Marek do današnjeg dana ne zna ko je to izgovorio, ali glas ga je naterao da se trgne i ozbiljno razmisli o postojanju Boga.

Nekoliko dana kasnije, Mareka je posetila žena koja je obećala da će mu otkriti budućnost. Mešala je karte u rukama i govorila mu o kraju sveta. „Ovaj svet se bliži kraju“, rekla je. „Ljudi treba da se mole, da se obrate Bogu.“

Marek se začudio i upitao kada će svet doživeti svoj kraj. Rekla je da će se to dogoditi za tačno godinu dana. Marek joj je poverovao.

Otrpili u to vreme, Marek je počeo da čita Bibliju jer je želeo da sazna kako će svet doživeti kraj. Mislio je da će u Otkrivenju pronaći odgovore. Pročitao je knjigu tri puta i ništa nije razumeo. Okrenuvši se jevanđeljima, bio je zadivljen saznanjem da Isus ima carstvo u kome ljudi mogu biti srećni i u kome bi zauvek živeli. Želeo je da bude u tom savršenom carstvu kada dođe smak sveta. Između zabava, razmišljao je o tome kako da uđe u to carstvo.

Jedne noći, posle zabave, sedeo je u autu sa prijateljima i jeo. Odjednom mu je pažnju privukao izlog knjižare po imenu „Znaci vremena“. Setio se da Isus govorio o znacima vremena u jevanđeljima i pitao se da li bi ta knjižara mogla da mu pomogne da se pripremi za smak sveta.

Sutradan je otišao u knjižaru i upitao: „Imate li neke knjige o Nostradamusu?“ Žena za pultom je odgovorila: „Ne, ali ako ste zainteresovani za proročanstva, imamo knjigu Velika borba.“ To je bila adventistička knjižara. Marek je kupio knjigu Elen Vajt.

Bio je zapanjen dok je čitao izveštaj o hrišćanskoj crkvi od vremena uništenja Jerusalima do drugog Isusovog dolaska. Proveravao je šta je čitao u Bibliji i tražio dodatne informacije na internetu. Činilo se da se sve poklapalo.

Jedne večeri, dok je čitao *Veliku borbu* zapitao se: „Da li dobijam svetlost čitanjem ove knjige?“ Pročitao je u knjizi da je Martin Luter dobio svetlost od Boga. Sada se pitao da li on takođe dobija svetlost.

U tom trenutku sijalica u lampi iznad njegove glave počela je da trepće i zuji. Sijalica je treptala i zujala 10 sekundi, 15 sekundi, 20 sekundi. To je bilo neobično, i Marek je postao nervozan.

Odjednom je primetio svoj odraz u prozoru na drugoj strani sobe. Sve što je mogao da vidi bila je njegova glava i sijalica iznad nje. Upravo u tom trenutku, sijalica je prestala da treperi i ponovo je sjajno zasijala. Odgovor je bio jasan. Pomislio je: „Da, imam svetlost kao ova sijalica iznad moje glave.“

U vezi sa pričom

- Kao što ova priča o misiji ilustruje, knjiga *Velika borba* menja živote. Pridruži se svetskoj Crkvi adventista sedmog dana u masovnoj promociji i distribuciji *Velike borbe* 2023. i 2024. godine. Za više informacija posetite sajt: greatcontroversiproject.com ili pitajte svog pastora.
- Posetite veb-sajt TV kanala Nada u Poljskoj (na poljskom) na: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Tada je po prvi put u životu osetio Božje prisustvo i ljubav. Kleknuo je i rekao: „Bože, ako je Tvoja ljubav toliko velika, želim da Ti služim.“ 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ste priložili 2017. godine, koji su pomogli u izgradnji televizijskog kanala Nada u Poljskoj. Marek Mičik je dugogodišnji omladinski vođa Adventističke crkve u Poljskoj i govornik na tom TV kanalu.

...Do adventističkog vođe

POLJSKA | 9. septembar

Marek

Marekov život počeo je da se menja dok je čitao knjigu *Velika borba* u Poljskoj. Odlučio je da svetkuje subotu kao sedmi dan. Takođe je više saznao o štetnosti pušenja, pa je odlučio da prestane da puši.

Ali nije mogao.

U subotu je prošao pored uličnog plakata koji je nudio petodnevni seminar za odvikavanje od pušenja. Adresa je upućivala na Adventističku crkvu. Marek nikada ranije nije čuo za tu versku zajednicu, čak i nakon čitanja *Velike borbe* i posete adventističkoj knjižari u kojoj je kupio knjigu.

Odlučio je da poseti crkvu. Na crkvenoj oglasnoj tabli ugledao je poster za knjigu *Velika borba*. Znao je da je došao na pravo mesto. Bilo je dva sata popodne, i crkva bi obično bila prazna posle bogoslužjenja, ali grupa literarnih jevanđelista boravila je u crkvi tog vikenda. Pozvali su Mareka da ponovo dođe narednog subotnog jutra na bogoslužjenje.

Marek je došao u subotu i uživao u propovedi o Isusu. Bio je zadivljen ljubaznošću osoba u crkvi.

Rekli su mu da će se velika grupa mladih okupiti naredne subote u obližnjem gradu. Pozvali su ga da pođe s njima.

Sledećeg subotnog jutra, Marek je čekao da mladi iz crkve dođu po njega.

Pošto je dugo čekao, činilo mu se da su ga adventisti zaboravili. Tada je čuo kako mu se dva glasa obraćaju. Jedan glas je rekao: „Ostani napolju i uživaj u lepom vremenu.“ Drugi glas je rekao: „Čekaj ovde jer je zaista važno da odeš na ovaj sastanak.“

Posle nekog vremena pojavili su se mladi i odveli ga na veliki skup od 1.000 ljudi. Bogoslužjenje je zadivilo Mareka.

Svaka reč koju je čuo veoma mu je značila. Propovednik, britanski pastor iz Londona, pred kraj propovedi je izjavio: „Znam da bi sada trebalo da završim, ali znam da je ovde prisutan neko kome je potreban Isus.“

Marek je pomislio: „Ko mu je rekao za mene?“ Pastor je potom izneo svoju ličnu priču.

Bio je rođen u religioznoj porodici, ali je napustio crkvu. Koristio je drogu i pio. Njegova crkva, pa čak i majka, prestala je da se moli za njega.

„Tada sam upoznao Isusa“, rekao je. „Uzeo me je sa dna gde sam bio, i doveo me do mesta gde sam sada da vam govorim o Njegovoj moći, i da On može promeniti vaš život.“

Tada je pastor uputio poziv: „Ako želite da Isus promeni vaš život, samo dođite ovde napred,“ rekao je. Marek je video

1.000 ljudi i uplašio se pri pomisli da stoji pred njima.

Već sledećom rečenicom pastor je potvrdio njegove misli.

„Ne razmišljajte o tome da vas drugi gledaju,“ rekao je. „Samo dođite ovde. Pridite napred, to je između vas i Boga.“

Marek je ustao. Nije mogao više da sedi. Srce mu je snažno kucalo dok je išao napred. Drugi ljudi su mu se pridružili. Dok se pastor molio, Marek je razumeo plan spasenja po prvi put. Živeo je lošim životom, a Isus je zauzeo njegovo mesto. Isus je bio na Marekovom mestu na krstu i oslobodio ga rekavši: „Slobodan si. Slobodan si da zauzmeš svoje mesto u Mom carstvu.“

Marek je počeo da plače, i niko nije mogao da ga zaustavi.

Pastor je završio poziv rečima: „Dok budete išli sad na ručak, recite svima šta je Isus učinio za vas.“

Marek je primio k srcu pastorove reči. Posle sastanka, išao je od klupe do klupe i od osobe do osobe na glavnoj gradskoj ulici. „Upoznao sam Isusa!“, uzvikivao je. „On je promenio moj život i ja ću biti u Njegovom Carstvu.“

Od tog dana, kada mu je Isus promenio život, Marek je počeo da se bavi radom koji menja živote drugih ljudi. On je danas vođa mladih u Adventističkoj crkvi u Poljskoj.

„Zaista osećam da mi je Bog spasao život ne samo za Njegovo carstvo, već i od fizičke smrti.“

Dok je studirao na adventističkom fakultetu, saznao je da je njegov prijatelj iz detinjstva, Matej, pronađen mrtav sa nožem u grudima. Koristio je drogu i niko ne zna šta se tačno dogodilo. Imao je samo 23 godine. Njegov drugi prijatelj iz detinjstva, Martin, koji ga je naučio da prodaje drogu, bio je osuđen na sedam godina zatvora.

Marek je rekao da mu je Bog dao novi život. „Zaista želim da pomognem mladim ljudima da pronađu svoju svrhu u životu, ranije nego što sam to ja učinio.“

U vezi sa pričom

- Kao što ova priča o misiji pokazuje knjiga *Velika borba* menja živote. Pridruži se svetskoj Crkvi adventista sedmog dana u masovnoj promociji i distribuciji *Velike borbe* 2023. i 2024. godine. Za više informacija posetite sajt: greatcontroversiproject.com ili pitajte svog pastora.
- Posetite veb-sajt TV kanala Nada u Poljskoj (na poljskom) na: hopechannel.pl.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

„Možda će nakon što čuju moje iskustvo živeti bolje. Zaista sam zahvalan Bogu. Spasao me je od svega, i dao mi sve, tako da sam Mu dao zauzvrat sve.“ 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote priložene 2017. godine, koji su pomogli u izgradnji televizijskog studija Kanal Nada u Poljskoj. Marek Mičik je dugogodišnji omladinski vođa Adventističke crkve u Poljskoj i govornik na tom TV kanalu.

Bez izlaza

Beba

Sport je bio Bebina strast. Ona je dala sve za sport. Posebno je volela da igra košarku, i volela je svoje trenere.

Svaki put kada je učestvovala u meču, davala je sve od sebe u nadi da će pobediti.

Ali kada se Beba spremala za krštenje, shvatila je da mora da prestane da igra košarku. Mnogo utakmica je bilo zakazano za subotu, a ona je htela da poštuje Boga svetkovanjem subote.

Šesnaestogodišnja devojka se suočila sa teškim zadatkom u svojoj rodnoj Letoniji.

Sport je bio njen život.

Sada je morala da saopšti vest svojim trenerima. Izgledalo je da će biti bolno. Treneri su joj bili kao roditelji, i ulagali su mnogo energije u njenu obuku.

Takođe, morala bi da kaže svojim saigračicama. Ona nije bila samo deo košarkaškog tima, već je bila i kapiten tima. Shvatila je da bi bez njenog učešća tim bio suočen sa velikim izazovima na terenu.

Beba se molila: „Bože, na koji način da im kažem?“ Činilo se da nema izlaza.

Tinejdžerka je odlučila da igra poslednji put utakmicu u subotu.

Na poluvremenu meča Beba je bila sama u svlačionici. Njena savest ju je mučila, pa je kleknula na molitvu.

„Bože, molim Te, učini nešto“, molila se. „Ne želim više da igram košarku subotom. Želim da Te proslavljm, ali ja ne znam kako da kažem trenerima. To će biti bolno za njih. Ali obećavam Ti da će ovo biti moja poslednja utakmica u subotu.“

Činilo se da nema izlaza.

Posle molitve, Beba se nije osećala dobro. Treneri su je pregledali i ustanovili da joj je krvni pritisak bio izuzetno visok. Beba je hospitalizovana.

Nakon niza testova, lekar je došao sa zapanjujućim vestima. „Rođena si sa samo jednim bubregom“, rekao joj je. „Ne smeš više da se aktivno baviš košarkom.“

Beba nije mogla da veruje svojim ušima. Bog joj je pružio izlaz. Nije bila oduševljena saznanjem da ima samo jedan bubreg. Ali sada je mogla lako objasniti svojim trenerima i saigračicama zašto je morala da napusti košarku.

Saopštila je vest svojim trenerima i saigračicama. Bili su saosećajni. Razumeli su, i pružili joj podršku.

Bebi je bilo drago što je Bog obezbedio izlaz iz problema, ali se osećala tužno kada se opraštala od svoje sportske karijere. Sport je bio ceo njen život.

Onda se setila da postoji nešto još bolje od sporta. Imala je Isusa.

Molila se: „Isuse, molim Te, daj mi nešto novo u mom životu jer ne mogu više da se aktivno bavim sportom.“

Ubrzo posle molitve, prijatelj joj je dao gitaru. Beba nikada ranije nije svirala gitaru, i uvežbala je nekoliko akorda. Nije bilo previše teško. Posle samo jednog dana učenja, umela je da svira sama jednostavne pesme. Bila je tako uzbuđena! Isus ju je blagoslovio darom muzike.

Danas Beba ima 42 godine i još uvek svira gitaru. Iako više ne igra košarku, shvatala je da još uvek može da učestvuje u drugim sportovima.

„To što imam samo jedan bubreg nije okončalo moj sportski život“, kaže ona sa velikim osmehom. „Još uvek mogu da idem na skijanje i da se bavim drugim sportovima.“ 🌐

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju pružiće priliku ljudima u Letoniji da se bave sportom u adventističkom centru. Deo darova Trinaeste subote pomoći će izgradnju zgrade u glavnom gradu Letonije, Rigi, koja će služiti kao centar uticaja, u kome porodice mogu da se bave rekreacijom i učestvuju u klubu zdravlja.

Hvala vam što ste planirali da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece, i mladih u aktivnostima crkve. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

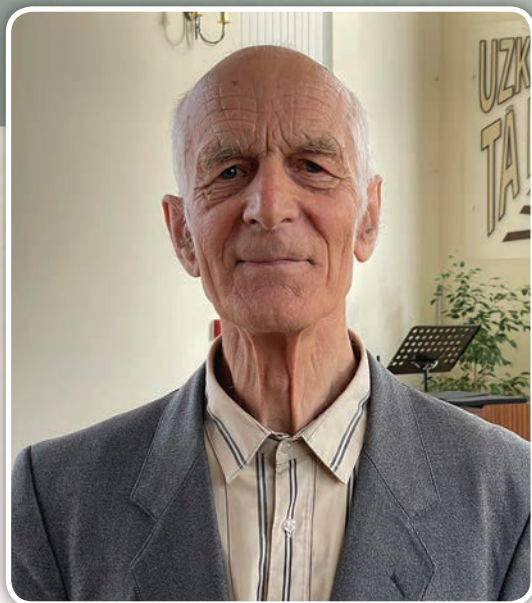
Misionijske informacije

- Rad u Letoniji počeo je sredinom 1890-ih kada su Gerhard Perk i nekolicina kolportera došla u nekoliko baltičkih gradova. Godine 1895, Perk je započeo evanđeoski rad u Rigi, glavnom gradu Letonije, i 14. maja 1896. L. R. Konradi je tamo organizovao prvu crkvu od 12 članova.
- Brzi rast crkve u Letoniji u prvoj polovini 20. veka bio je rezultat aktivnog učešća vernika laika u propovedanju jevanđelja. U jednoj sredini gde nije bilo redovnog propovednika, jedan crkveni starešina uticao je na 37 obraćenika.
- Tridesetih godina prošlog veka jedan misionar je organizovao posebne biblijske časove za mlade, hor i orkestar u Letoniji. Posle četiri godine vežbanja, mladi su učestvovali širom države u evanđeoskim aktivnostima. Svirali su muziku za evanđeoske službe i istovremeno organizovali javne koncerte kojima su pokrivali svoje troškove putovanja.

Verom protiv svega

LETONIJA | 23. septembar

Armands

Saopštenje 95-godišnje žene iznenadilo je letonskog pastora Armandsa.

Žena, Paulina, rekla mu je da želi da pretvori dvospratnu kuću u Adventističku crkvu u glavnom gradu Letonije, Rigi. Zatim mu je dala da pogleda vlasničke papire od pre Drugog svetskog rata.

Godina je bila 1991. i nezavisna Letonija se spremala da obnovi prava privatne svojine. Letonske vlasti su se trudile da vrate imovinu ljudima sa vlasničkim dokumentima, oduzetu od strane Sovjetskog Saveza.

Paulina je upravo imala takve papire. Imala ih je od 1972. kada je prvobitna vlasnica zgrade, Ana, izrazila želju na samrti da njena kuća bude pretvorena u Adventističku crkvu.

Armands nikada nije radio sa vlasničkim papirima i imovinsko-pravnim poslovima, ali je bio spreman da pokuša. Pomislio je: „Zašto da ne?“

Priča je počela kada je jedna adventistička vernica po imenu Ana izgubila imo-

vinu u vreme kada je Letonija postala deo Sovjetskog Saveza 1940-ih.

Imala je veliku parcelu sa dve kuće na njoj. Jedna kuća je imala dva sprata sa po dva stana na svakom spratu. Druga, prizemna, imala je tri stana. Ana je volela Boga i Adventističku crkvu svim svojim srcem. Verovala je da će se sovjetski režim srušiti jednog dana i da će joj Bog povratiti imanje. Pomislila je: „Kako da povratim ovu imovinu koja je meni nekada pripadala i da je predam crkvi?“

O svojoj želji je razgovarala sa adventističkim pastorom, ali on nije video način kako da ona pokloni nešto što nije njeno.

„Sestro, sada ništa nije tvoje“, rekao je. „Kako možeš da ga pokloniš?“

Ali Ana je verovala da će se vremena promeniti.

Ako ne poživi dovoljno dugo da povрати imanje i preda ga crkvi, našla bi nekoga ko bi mogao da pomogne. Odlučila je da napiše testament u kome bi ostavila imanje mlađoj prijateljici, Paulini.

Godine 1963, Ana je potpisala testament da predaje imanje Paulini pod uslovom da ga ona prenese Adventističkoj crkvi. Tom prilikom je predala i vlasničke papire. Testament su potpisali advokat i dva svedoka koji su bili članovi crkve.

U stvarnosti, to je bio imaginarni dokument jer nije imao nikakvu pravnu snagu. Prema sovjetskim zakonima, Ana nije ništa posedovala. Imanje, kao i sva druga nekada privatna imovina, bila je nacionalizovana. Nije bilo čak ni nagoveštaja da će se nešto promeniti. Međutim, dva svedoka zajedno sa Anom i advokatom potpisala su doku-

ment, koji je potvrđivao da je Ana jedno vreme bila vlasnica imanja.

Ana nije doživela da vidi ispunjenje svog sna. Umrla je u svojim osamdesetim godinama 1972. godine, skoro 20 godina pre nego što je Letonija stekla nezavisnost.

Ubrzo nakon što je Letonija postala nezavisna 1991. godine, Paulina je odlučila da ispuni svoje obećanje Ani. Paulina je tada imala 95 godina, i iznela je testament sa vlasničkim papirima pastoru Armandsu. Dva svedoka koja su potpisala testament bila su još živa. Molili su se da se Anin san ostvari.

Armands je pristao da pomogne, a Paulina je potpisala punomoćje. Bilo je potrebno da se situacija razreši i objasni vlastima da je imovina pripadala Paulini.

Bio je to prilično dug proces. Što je još otežavalo čitavu situaciju bilo je to što su Paulinina deca i unuci, koji nisu bili članovi crkve, zahtevali da se imovina čuva u porodici.

Ali na kraju pobedio je Anin san. Paulina je dobila vlasništvo nad imanjem i predala ga Adventističkoj crkvi.

Crkva je sa zahvalnošću prihvatila veliku poklon i počela da održava sastanke na novoj lokaciji. Izgradnja nove crkvene zgrade na imanju je završena 2004. godine, četiri godine nakon što je Paulina umrla u 104. godini.

Armands sada ima 76 godina i u penziji je. Živi u stanu na Aninom starom imanju. On voli da priča priču o tome kako su Ana i Paulina gledale imanje očima vere. „Vera ove dve sestre je neverovatna“, kaže on.

Ana i Paulina su verovala u Boga, a darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju pružiće priliku da drugi ljudi budu upoznati sa adventističkim učenjem. 🌐

Deo darova Trinaeste subote biće upotrebljen za izgradnju zgrade u glavnom gradu Letonije, Rigi, koja će služiti kao centar uticaja i gde će se održavati časovi stranih jezika i klubovi zdravlja.

U vezi sa pričom

- Puna imena osoba iz ove priče su Armands Berzinš, Paulina Onina, i Ana Terauds.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.
- Ova misionска priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Ova misionска priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionски cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrіšćanskim religijama.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Hokej na ledu i košarka su najpopularniji sportovi u Letoniji.
- Najveća reka u Letoniji je Daugava ili Zapadna Dvina, a koristili su je još Vikinzi, Rusi i ostali Evropljani za trgovinu, ratove i osvajanja. Ova reka je ukupno dugačka 1.020 km. Na ulasku u Letoniju ima sliv od 180 m u širini, teče kroz zemlju 352 km, i u svom najširem delu dostiže 750 m, pre nego što se ulije u Baltičko more u Rigi.
- Fridrih Vilhelm Ostvald jedini je Letonac koji je dobio Nobelovu nagradu. Naučnik je osvojio nagradu iz hemije 1909. godine za svoj rad na katalizi, hemijskoj ravnoteži i brzini reakcije.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva.

Iz natprirodnog

TRINAESTA SUBOTA | 30. septembar

Oleg i Svetlana

Za Olega je venčanje značilo više nego steći životnog saputnika i prijatelja. To je značilo živeti sa nekim sa fantastičnim moćima.

Saznao je za moći svoje supruge kada mu je ponudila olakšanje od stalnih glavobolja.

„Hoćeš li da ti stavim ruku na glavu?“, upitala je Svetlana. Ne čekajući odgovor, stavila je ruku na njegovo čelo. Glavobolja je odmah prestala.

„O, to je pomoglo!“, uzviknuo je Oleg iznenađeno.

Posle toga, kad god bi Oleg imao glavobolju, znao je kome da se obrati. Nije znao kako Svetlana to čini, ali nije se brinuo. Bilo je mnogo toga što nije razumevao u to vreme u sovjetskoj Letoniji. Ali ono što je sigurno znao bilo je da Boga nema. Oleg je odrastao u ateističkom domu, a on, kao i mnogi ljudi tada, nije verovao u Boga.

Međutim, verovao je u nevidljive sile. Svetlana je uživala čitajući časopise o natprirodnom, i bila je povezana sa nekom nevidljivom silom. Jednom prilikom, kada je Oleg popravljao auto, Svetlana je čula

glas koji joj je rekao da upotrebi svoje mentalne moći da isključi motor automobila.

Pre nego što je uopšte i pomislila da to uradi, motor se ugasio. Čula je glasove koji su joj govorili da radi i druge stvari.

Oleg nije mnogo razmišljao o natprirodnim glasovima dok nisu rekli njegovoj supruzi da ubije njega i njihovo troje dece. Svetlana je odbila da poslušna glas i utonula u duboku tugu. Tokom tri dana želela je da umre. Oleg se uplašio i otišao iz kuće sa decom. Svetlanina majka je pozvala hitnu pomoć, i Svetlana je završila u psihijatrijskoj bolnici.

Kada je Oleg video psihijatra, pitao je da li će njegova žena ikada biti puštena iz psihijatrijske bolnice.

„Ne mogu da je držim ovde jer ona nije luda“, rekao je psihijatar. „Njoj nije potrebna bolnica, već joj je potrebna crkva.“

Oleg je bio šokiran. Sovjetski psihijatar je preporučivao hrišćansku crkvu?

Oleg i njegova porodica nisu imali nikakve veze sa bilo kakvom crkvom. Nije bio siguran šta da radi.

U očaju, Svetlanina majka je upitala jednu stariju ženu na svom radnom mestu: „Da li znate gde mogu da nađem Bibliju ili da razgovaram sa nekim o Bogu?“

Ispostavilo se da je ta žena bila adventistkinja. „Naravno, znam“, rekla je. „Moj pastor može razgovarati sa vašom ćerkom i dati vam Bibliju.“

Kada je Svetlana otpuštena iz bolnice, Oleg i ona posetili su pastora i izneli mu svoj problem. Pastor nije imao sumnju da zle sile muče Svetlanu. „Molite se i Bog će vas izbaviti“, rekao je. „Takođe bilo bi dobro da dođete u crkvu.“ Svetlana i deca su

počeli da odlaze u crkvu. Nakon tri meseca ona se krstila.

Oleg je odahnuo što je njegova supruga konačno našla mir. Ali i dalje nije bio ubeđen da postoji Bog ni da mu je bio potreban. Ponekad je ismevao Svetlanu i svoju decu zato što se mole. Pitao ih je i zašto idu u crkvu svake subote.

„Dođi i vidi“, odgovorila bi Svetlana. Oleg je konačno jedne subote otišao sa njima i svidelo mu se ono što je video. Kada je pastor ponudio da zajedno proučava Bibliju sa njim, složio se.

Ubrzo je predao svoje srce Bogu i krstio se. Kasnije, sve troje dece je bilo kršteno.

„Sada sam pastor crkve“, kaže Oleg. „Nikada nisam pomislio da ću biti pastor.“

Oleg je više od pastora. Od 1998. godine je vođa mladih, i radi sa izviđačima. Svetlana blisko sarađuje sa njim. Oleg će pomoći u nadgledanju projekta Trinaeste subote u ovom tromesečju u glavnom gradu, Rigi. Deo darova će biti upotrebljen za izgradnju centra uticaja u kome će mladi ljudi moći da uče strane jezike, da se bave sportom i učestvuju u drugim aktivnostima usredsređenim na Hrista. Hvala vam za vaša velikodušna sredstva koja će danas biti prikupljena za ovaj projekat i omladinski kamp za izviđače u Crnoj Gori.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

U vezi sa pričom

- Podsetite sve da njihovi misionski darovi služe širenju Božje reči širom sveta i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote biti upotrebljena za projekte u ovoj diviziji.
- Upotrebite kartu sveta da biste pokazali države Transevropske divizije koje će primiti sredstva Trinaeste subote: Crnu Goru i Letoniju.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Transevropske divizije: bit.ly/ted-2023.

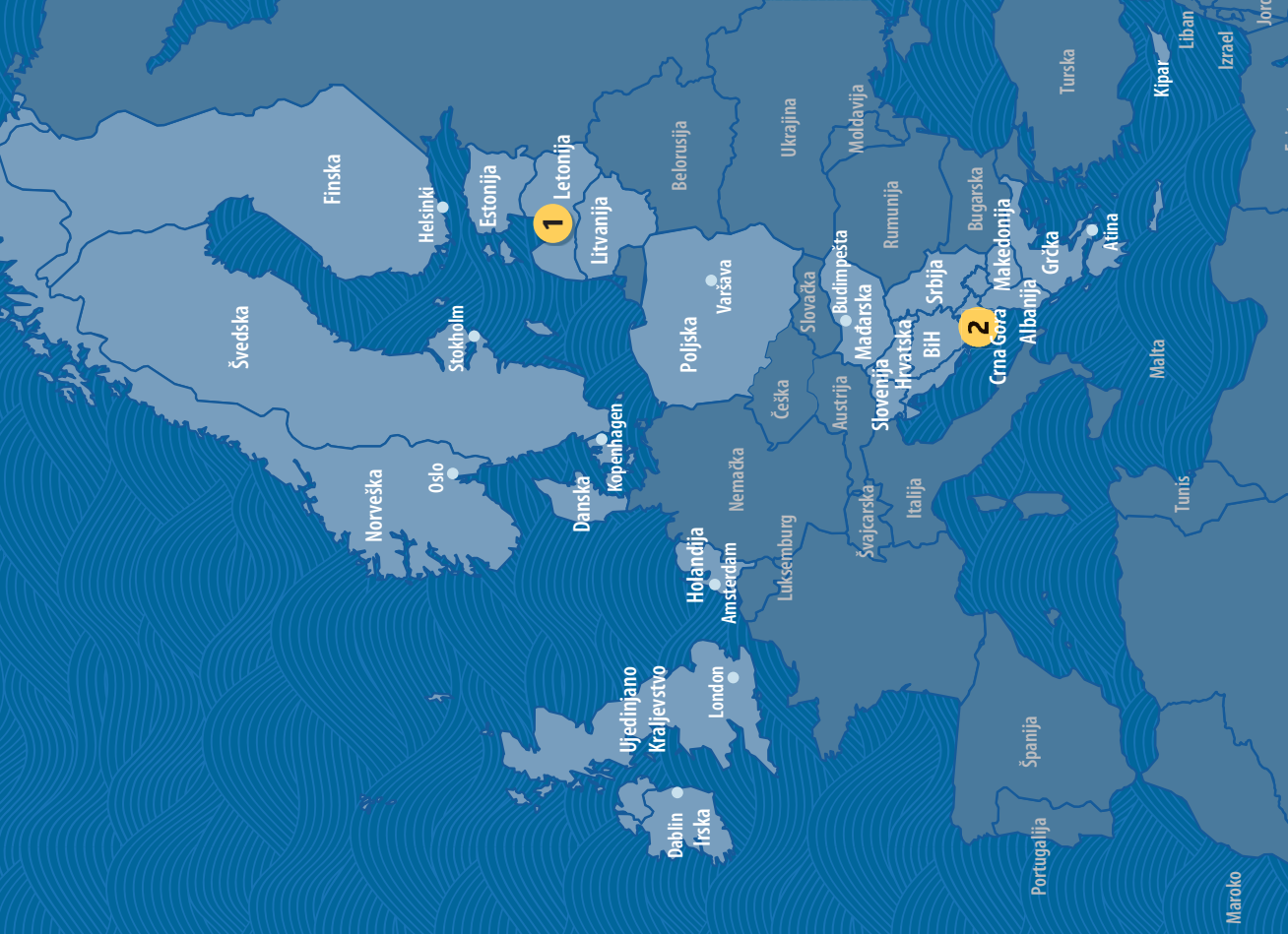
Misionski kutak

- Pomozite da dopremo do 66% svetske populacije koja još uvek čeka da iskusi spasonosnu spoznaju o Isusu. Vaša podrška misionskim darovima pomaže da dođe do promene u životima ljudi.
- Da bismo osigurali da sredstva za misiju nikada ne presuše, posetite sajt: [Giving. AdventistMission.org](https://Giving.AdventistMission.org).
- Posetite našu Fejsbuk stranicu i preuzmite dodatne misionske materijale

Budući projekti 13. subote

Projekti koji će biti u središtu pažnje sledećeg tromesečja dolaze iz Zapadne centralnoafričke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve.

- Izgradnja centra za obuku medicinskih sestara i babica u Asamango Abrebo Tikese, u Gani.
- Izgradnja osnovne dvojezične škole, engleski/francuski, u Bandžunu u Kamerunu.

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Jadranska	88	4	3.559	8.956.000
Baltička	85	8	5.674	6.004.000
Britanska	298	111	40.108	72.854.000
Danska	37	1	2.394	5.953.000
Finska	59	9	4.436	5.538.000
Mađarska	110	26	5.123	9.690.000
Holandaska	60	16	5.945	17.502.000
Norveška	59	2	4.485	5.402.000
Poljska	115	28	5.800	38.154.000
Jugoistočna evropska	210	6	6.783	14.755.000
Švedska	32	5	2.905	10.398.000
Pripojena polja				
Kipar	2	1	114	873.000
Grčka misija	9	5	482	10.697.000
Island	6	1	465	371.000
UKUPNO	1.170	223	88.273	207.147.000

PROJEKTI:

1. Izgradnja centra uticaja u Rigi, Letonija.
2. Renoviranje omladinskog kampa u Zelenici, Crna Gora.